

WK 8°

1225

Stwórté Wencz

serbskich Spěwow,

spěwaných 13. Džen Smaznika 1848

w Kupeli Marinej Studni

pola

Smětzkecz.

Wydane pola G. G. Hiecki w Budeschine.

WM 8° 1225

28

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

WK 8^u 1225

P r e n a D ž e l b a.

1.

Prawa Serbskość.

(Husytiski Wós.)

Nepužcimo Radziju ranu,
Zo so wróća zwote tžasé:
Džež Narodnosť wukhowanu
Mamó serbstim Kraju žasé.
Nech so pěkne serbsti rětzi,
Serbowstwo, te nech so haji,
Czuzé nech so z czuzém daji!
Mo pak Serbsti:

Lubujmo so, nedajmo so,
Ladajmo so, wubijmo so,
Lubujmo so, ladajmo so,
Potom wubijmo so.

Amen, daj to miwo Bótcze!
Nezapomni na nas,
Na swój Serbsti Lud,
Knieže, Božo Nebesach!

Serbsta Ruta nam nezwadnie,
Serbste Mósle nekhawaja;
Serbsta Lipa nam nespadne,
Serbste Moežé nezaprāja.

1*

Mitjoho so nebojimo,
 Za Prawo mo prawujemo
 Za Serbowstwo serbujemo
 Duž spěwajmo:

Lubujmo so, nedajmo so
 Ladajmo so, a t. d.

2.

Serbow wótczné Kraj.

(Wós wot Koczora.)

Wěsch té tón Kraj, džež slěborni so žpreja,
 Ha meńsche Rětzki schwörtza po Boku?
 Žon hordé Lěš ha Horé wobruběja
 Wot Bowna jasnoh' k Rańu k Wetzoru.
 Wěsch té mi Kraj wot Horkow přeczehnené,
 Ha Khwódku pwoodněch žtomow zbožomné?
 Žkit dweju Kralow na nion wupžěstrené
 Žon krěje, ha jo Měra wěsowé?
 Mó znajemo tón reńschi Kraj,
 Mó wěmo žon, ow haj, ow haj!
 To jo ta serbska Wuzicza,
 Ta Pruska ha ta Sachsonska!

Wěsch té tón Kraj, džež džaknu Bróždu wora
 Lud sprócziwo ha pwoodzi zahrodé?
 Džež Khudé swoj Kruzł nese z kóždoh' Dwora
 Ha wschudžom nadeńdžesch Dom hospodné?
 Wěsch té mi Kraj, džež Narod dobre, sprawné,
 So tješne kubwa, zlutné, spokojné?
 Wo Duschnoscjach ha Pobožnosći žjawné,
 Wo Křiwdach czihi, w Horu scžerpliwó?

Mò znajemò tòn Lud ha Kraj,
 Zich Hona, Wufi, haj, ow haj!
 Chceszch dobréch Ludzi nawedzicz,
 Do Serbow Kraja dərbisch hicz!

Wěsch té tón Lud, dżez strowe Róże kćzeja
 Na Liczkach swěrnéch, tżesněch Holitzow?
 Riz dowěrnie so z miwéch Wotzkow smeja,
 Wo twerdém Dżeli powne Radoścżow;
 Wěsch té mi Lud, dżez kruzji Hólczé khodźa
 Tżescż Nanow, nadobni kaž Zemeńo?
 Zich tżescża wschudźom, witaja ha rodźa,
 Su krawnej Bitwe traschni Mużojo:
 Mò znajemò Tżescż Holitzow,
 Mò wěmò Kraj téch Bachowow;
 Lej, wětźne nascha Wuzicza
 So tajke Dżeczji tujawa!

Da kćzej, da kćzej, té Serbow reńschi Krajo,
 Kćzej w Strowu, Zbożu, Moczé niezwadwej,
 Pod Hodlerom na tebi zejrawajo
 Ha pod tej Krónu mwódnej, ruczanej!
 Ha serski Duch, ha Khwalba serskoh' Włena
 Někch swěczi so, kaž Swónczo nebeske,
 Ha Luboscż k Narodnosćji zahorena
 Někch Pwómeńa pjeć wetsche dobódze!
 Bóh werschné johnuj Serbow Kraj
 Ha miwó jomu Zbožo daj;
 Kćżem, Strowo Luda serskoho
 Někch do Wětźnosćje krasni so!

Mój Statok.

(Tjěsti Wós.)

Dže Statok mój?! ::
 Woda schutzi po Dolinach
 Lěsě schumja po Skalinach,
 Kwětki kceja tu ha tam,
 Luboznosć, džež pohladam,
 Ha to jo ta rana Zema
 Zema Serška Statok mój! ::

Dže Statok mój?! ::
 Wěsch-li w Kraju bohumiwém
 Dusche tjerstwe w Čžele čiwém,
 Mósle jasne, Džewawosć,
 Boboznosć ha Wěsowosć;
 To jo Serbow hodné Narod,
 Bez Serbami Statok mój! ::

4.

Tracž děrbi Serbstwo.

(Wós wot Koczora.)

Tracž děrbi Serbstwo, zawostacž,
 Ha serška Khoroj zmahowacž,
 Kaž dowho z Dřewom zelene
 Te Horé steja wuziske.

Dóžž Kameň tam na Kameňu
 So žbě ha k Nebu mōdromu,
 Ha Zpreje Zōrwo, flēborne
 Do Serbow Zowmo poñese.

Tracž děrbi Serbstwo, zawostacž,
 Ha joho kčew mi pziberacž,
 Dójž bože Swónczko wobswěczi
 Ha Měsacžk tón Kraj wuziski.

Tak dowho, hacž tam Dezczik džo,
 Zo boža Stepa tuczna jo,
 Ha Brožk so žaden zeleni,
 Ha žana Kwětka žeboli.

Tracž děrbi Serbstwo zawostacž,
 Ha wotczné Duch je pozběhacž,
 Kaž dowho Ruta zelena
 Za tješne roscze Holitza.

Tracž děrbi Baschno wotczowste,
 Ha kóžde Prawo khwalobne,
 Dójž žaden Swón wo Kraju žri,
 Ha witaja so wote-mschi.

Tracž děrbi Serbstwo zawostacž,
 Dójž budže czeschicz žana Macž
 Sej wuzitžanske Džeczatkó,
 Ha kolebacž je spěwajo.

Kaž dowho Moczé Mósleña
 Duch wuzitžanski žaden ma
 Ha žaden Žazék hiba so,
 Tracž děrbi nasche Serbowstwo!

5.

Trompetar na Krawnižczu.

(Wós wot Koczora.)

Za Buděschnom po Dole
 Tam krawe Polo je,

Ze Brózdé na tém Pole
Tam Tšélba worasche.

Ha Bacholo na Koli
Tam leži wojarške,
Joh' wele Ranow boli,
Krej so z nich lijesche.

Ha joho Schumel swérné
Tam pži nim stojesche,
Ha tžaka zrudne merné,
Dóžž wumřecz nebudže.

Ha jako hižom jima
Smerečž blěda Bacholo
Da wesowé jom' rima
Ženk žnaté pžez Wucho.

Duž pwomeneschtej Wotži,
Wón džiwe zřaba so
Na Koņa moczne krotži,
Trompetu zastajo.

Biktoria wón piška,
Trompeta schřebota
Biktoria žri z blizka
Ha žri wot nazdala.

Biktoria tam flintži,
Kaž bože Rimaňo,
Biktoria Kraj brintži
Ha lute Weselo.

Ha déž bě wuklintžawo
Trompetu pužčesche,
Z nim bě so tžasne stawo
Ha z Koņa wotpadže.

Ton Regiment so staji
 Tam pzi nim žarujo
 Ha Marschal z czicha praji:
 „Tak zbožne wumre so!“

6.

Moje Wesela.

(Rusowski Wós.)

Dzež so módra, zeleña
 Nasche Horé, Hajniczja,
 Dzež me strowa zetkajo
 Znatém Swowe Krajeño:
 Tam su moje Wesela,
 Tam me czechne, tam chczu ja.

Dzež te Zwoné na Czérkwi
 Ruže rétza k Wutrobi,
 Do Wse lada z Wetzorka
 Pozwoczena czérkwiczka:
 Tam su moje Wesela,
 Tam, tam dzo mi Mósliczka.

Dzež tam Rěka pluskocze
 Pzež te Hona domowne,
 Dzež do Hatka, do Rětzi
 Swécza jasne Wézdziejki:
 Tam su moje Wesela,
 Tam me czechne, tam chczu ja.

Dzež te Kwětki pisane
 Boscha Wuki domacze,
 Dzež tam nasche Polo jo
 Zmahuje tam Zito so:

Tam su moje Besela,
Tam, tam dzo mi Mösliczka.

Dzež me wita narodné
Dom, ha Towaršch zradomné,
Dzež te znate Holicza
Z Wenczam Kuru zezipaja:
Tam su moje Besela,
Tam me czechne, tam chezu ja.

7.

Nawoženowó Spěw.

(Ze serbskoho Kwasja wot Koczora.)

Recit.

Wtatžik leczy daloko
Swónčko swěczi scheroško
Daloko sém zjezdžowaw,
Scheroški Kraj pjećahaw,
Hacž ju namkach wuladach,
Luběch serstich Wuziczach.

Spěw.

Jasne Wocžka, jasne Bruhi
Serstim Kraju swětla so
Reńsche Wěžki pótaj drubi
Po wschěch Krajach daloko;
Z Bótcziwoscju, z Luboznoscu
Luba serstka Holiczka
Miwe swěczi Bwomeńa.

Wwódnje Litžka, Róže strowe
Serstim Kraju zakčeja,

Zich Bwóhcj kóžde pacholowe
 Wobletžo tež rozjasna,
 We Strowosczi, Wutrobnosczji
 Pilna serška Holitzka
 Směwa so tak zradomna.

Swódka Lohoscj, Bwóino swate,
 Serštim Kraju hori so,
 Paradizé wofschewate
 Su jej swabe Bodomstwo;
 Duž me lubuj, mi so slubuj
 Bětna serška Holitzka
 Tróžt ha Hadoscj Žiwěna!

S.

Wojerški Spěw.

(Wós wot Koczora.)

Serška Žěna! ja mam czahněcž,
 Té mi sělnisch Wutrobu;
 Z wótrém Metžom zejrawajo.
 Z Kulku spěschnej zafizdajo
 Serške Namo zjewicž chcžu. ::

Lubcziczka, duž mej so reie
 Nępwatž ha bódž scžerpliwa;
 Moje Žiwěno ha Czěwo
 Wazicž mam na krawne Džěwo,
 Bohu najpred' pžiswuscha. ::

Duž bódž božme zwoté Namo,
 Božme Maczi kofchena;
 Wotczné Kraj me napomina
 Bódla Boha — to jo Wina,
 Zo nasch Bucž so rozdzěla. ::

Přez Měsličku, přez Wutrobu
 Dže tež sělně Hibaňo;
 Swobodnosć ha swate Prawo
 Jo te tšecze, kiz me hnawo
 Do Bitwé ha do Šmercže. ∴

Ow kaž lesně Bubon rětzi,
 Ha Trompeta zapiska!
 Khoroj zejrawa po Wětse,
 Muž ha Kone lecza kětse,
 Dželeno nam přikaza! ∴

Wotczně Krajo, serška Zema
 Té mi sělniš Wutrobu;
 Z wotrém Metžom zejrawajo
 Z Kulku spěšchnej zasřdajo
 Serške Ramo zjewicž chcju. ∴

Druha Džělba.

9.

Zarowaňo.

(Wos wot Koczora.)

Hilžička spěwa sej pwatžite Wosé;
 Ztoha czi Džeczo wesowe jo?
 Ach dže jo mój rané Džen,
 Dže mój lubé Nlawožen?
 Luboho bėwoho
 Do Kajeza hotuja.

Czorna so drasczi ta Hilziczka pwatzo,
 Wodzewa Rub so zarowancki;
 Jasne Wotzko haswo jo,
 Riz so nanu smewasche;
 Z Trawnikom, z Dornikom
 Jeniczki kreté spi

Hilziczki Sélzé Row zelené krepa,
 Tijawki lute zakczeja z nich;
 Modre Nezapomniczki
 Smewaja so bez nimi.

Hilziczka zrudnuschka
 Na Rowie spewasche.

Ach zo bóch za nim ja czahnéwa skere
 Nétk mi ta Zema Busczina jo;
 Wzmi me sobu za tobu
 K ranom' Raju Bozomu:
 Bóch so tam renischa
 Niewesta bwóchezima.

10.

Zemřeta Niewesta.

(Wós wot Koczora.)

Godziju tam na Kérchoiwe
 Koscze Ruta Kosmara;
 Kczeje k Roham, kczeje k Woive
 Na Rowie toh' Holitza.
 Ach té wétznie luba moja
 Jo to kwasna Bócha twoja
 Kczeja tak naj Luboscza! ;:
 Godziju tam na Kérchoiwe
 Swétwe Parle zabwózcza

Na Wopežkach po tém Rowie
 Z teje Zeme zfhadzeja.
 Ach té Luba woblednena
 Z jasnej Rosu pokrepena
 Tajke nosesch Paczere?

Hodziju tam na Kérchowe
 Wwodné Dorn so zeleni
 Zeleni so k Roham k Wowe
 Holitzu tam na Rowi.
 Ach té lubo Holtzo moje
 So da Trawnik nětko twoje,
 Twoje nowe Poslezko? :::

Hodziju tam na Kérchowe
 Róžowa jo Zahroda,
 Kczeje k Roham, kczeje k Wowe
 Wobrodža Row Holitza
 Ach té Holtzo lubowane
 Masch té tudé pošezwane
 So tu twoja Komorka? :::

Hodziju tam na Kérchowe
 Křiž najreńschí molwané
 Stoji Holitzu tam k Wowe
 Na nim tež dvě Tujawczé.
 Pěpe Tujkow smoj so znawoj,
 Ha so reńscho lubowawoj
 To bě Luboscz Sandzelow! :::

Hodziju tam na Kérchowe
 Wobwima Křiž Zelenczko.
 Moja se té tež wo Rowie
 Dzesche swérne Bacholo;
 Na Zemi jo Slubowańo
 Božim Raju Wěrowańo
 Hale wětžne swojej smoj. :::

Godziju tam na Kërchowe
 C,ichi Wëtsik staja so,
 Bachowej tam pzi tëm Rowe
 Khwödzi horcze Vitžicžko;
 Něžto Trözta chce tam naböcz,
 Děž ju němže nide zaböcz
 Ha ju pžestacž lubowacž.

Ha won džesche: Děž cze widžicž
 Ha mječ němžu na Zemi,
 Da chezu Wesela wsché hidžicž
 Ha so pasč tej Zrudobi
 Haj na Nitžo necham ladacž,
 Nitžo na Swécze sej žadacž,
 Hacž na tebe spominacž.

11.

Z horczej Sélzu.

(Spěw ze serstoho Kwasa wot Koczora.)

Z horczej Sélzu rana Hanka
 Luboho Row krešesche,
 Žarowasche swojoh Janka
 Kóže na Rów sadžesche
 K Wopomněnu, k Dopomněnu
 Maliki ha Lilije.

Powne Kóže k Dopomněnu
 Kaž bě rané Nebohi,
 K* luboznomu Wopomněnu
 Mōdre Nezapomnitžki,
 Ha te Kwětki su tam Swědki
 Zeje swěrnoh' Wuznacža:

Předé děrba z rubej Moczu
 Wutrobu mi wutorhnécz,
 Botzko mi ze smertnej Moczu
 Předé děrbi wuhasnécz,
 Hacz te Tzucza, zbožne Hnucza
 Ha tu Luboscž zabudu.

Zkhowacz zarécz do Wutrobó
 Chcžu te horcze Luboscža
 Žana Mócz ha žane Zwobó
 Wutupicz je neděrba;
 Ow mój Lubé, naju Slubé
 Do Wětznoscže wostanu.

12.

Sw. Marine Sélže.

(Wós wot Koczora.)

Marija pod Kžizom téschniwe
 Sélže jo roniwá bwóhcžate,
 Z kóždeje Kóžitžka lubožna
 Pod jeje Rohu jo zafčžewa!
 Brene te Kóžitžki bēwe
 Dla Nēwiné Sēna su fčžewe.

Bēwa té Zahroda rózowa
 Bwóhcžo tam na Hore Golgatha
 Podaj mi jenu tu Kóžitžku,
 Tékhnécž ju sebi na Wutrobu;
 Tebi ow Kóžitžka bēwa
 So posweczi Wutroba czēwa.

Druhi Splahw Kóžow so pozbēha
 Pod Kžizom z mwódnoho Trawnika

Keńſchi hatz ranische Zera je,
 Scharlach ha Bórpór so khowasche,
 Sapata Luboscž jon jasni
 Krejtzeriveném Bwéhcžu so krasni.

Tžerivena Zahroda rózowa
 Bwéhcžo tam na Gore Golgatha
 Podaj mi jenu tu Róžitžku
 Z božej Kriwu Luboscže barbenu,
 Wutroba za tobu lada,
 Dw Róža, ha nosécž cže žada.

Tsecže tam Róže so zébolja
 Módrinu nebesku pžetrechja,
 Z Wótžka jim Mivoscž ha Bžeczestwo
 Keńe ha lubožne sméwa so,
 Macžerna Mivoscž ha Swéra
 Do Barbé jich módrej so tžera.

Modra té Zahroda rózowa
 Bwéhcžo tam na Gore Golgatha
 Podaj mi jenu tu Róžitžku
 Tékńécž ju sebi na Wutrobu.
 Róžitžka módrinka luba
 Wźmi cžele me do twojoh? Sluba!

13.

Postroweńo z Szuzbó.

(Rusowski Wós.)

Ñescže lecžo Mrótžele
 Mi k Domu wotcznomu,
 Ñescže moje Stroweńe
 Tam, džež cži Lubi su.

Wele Dobroh' sobu dam
 Nankej, Maczerecé,
 Wele Dobroh' Bratskam
 Ha tež Sotsitzcé.

Strowcže z lubém Stroweňom
 Hona wótczowske,
 Džež tam khodža won ha dom
 Dufche najlufshe.

Ha wo spěschne Wětré
 Brajcže Lubeji,
 Zo so Czuzbe stězcže
 Mojej Wutrobi. :,:

Zawžent Krócz ju strowcže
 Ha to pžikazcže
 Zo ji zaspěwaju
 Dwore Wastojtzki,

Somoriki po tém Haju
 A jeje Radosczi,
 Nech jej reńsche Róže kceju
 Džež tež postupi.

14.

Lóžt.

(Wós wot Koczora.)

Jednaj so z hórkim tém Děrbeňom
 Kiz nas nětko dzeli:
 Swojim wschał Čzasu ze Kczenitzkom
 Žtom so zasé bělt.
 Wschitke wschał lisczojte Kéraschki
 Zasé wubiwaja

„Zasé so budžemó widžeczi“
 Mwođe Riscza prawa.

Wschitke wschať pozémste Wělsitzki
 Z Kwětku zasé raja,
 „Zasé so budžemó widžeczi“
 Z czicha poduwaja.

Wschitke wschať czahate Pstatziki
 Zasé pžikhadžeja,
 „Zasé so budžemó widžeczi“
 Tróžtne wobfrucžeja.

Wschitke wschať rózowo Kudžerki
 Mwoděch Zerow řeknu:
 „Zasé so budžemó widžeczi“
 Rej, te Scžiné czeknu.

Wschitke wschať zblědněne Wězdžitzki
 Zasé zabwěschežuja,
 „Zasé so budžemó widžeczi“
 Zasne wobswědcžuja.

Rono haj kóždžitzke Wutrobi
 Wo tej Moczé bije:
 Zasé so budžemó widžeczi —
 Pžichod Wěnczé wije!

15.

Na Domožiczo.

(Wós wot K. Smoleša.)

Žto lubi Pžeczeljó so děrbi prawicž,
 Děž nastawa nětk hórke Dželeńo,
 Ze Swowom lubém ha ze Spěwom stajicž

Sej chcemo hižče nasche Zrudnosče.
 Slub zjawné ha sprawné sej wobnowimó
 Zo Pječeljo swěrní sej wostańemó. ∴∴
 Ow zel! te nasche Pucze róznodžeja
 Mó pžestajamó Hěté tudomne,
 Nam Wrota zrudnéh Přetzkow motewreja
 Te Děrbeńo ha Tčasé zřidwane.
 Nech flintža te Zflenczé jun znaliwane,
 Zo Božine sej prawimó wutrobite. ∴∴
 Haj Božine, Božine! wó Swěrní, Drožé,
 Tež Božine wsché tžesne Holitža.
 Strach ha Czma pódarmo tém Dobrém rozé,
 Sich dobra Wěžda domoj pžewodža.
 Ha bowa tež duczé kaž Wuhlo ta Czma,
 Sej Pječelstwa Swóntžko wschať nezakhadža!

E s e c z a D ž é l b a.

16.

Kateržinka.

(Narodné Wós.)

Kateržinka swěrna moja
 Daj so trochu dopomnicž,
 Dže té me — ha ja cže
 A přeńom Molej, k přeńom Molej
 Zbožo mejach wuhladačž.
 Praj dže jo tón Pucžik, Žežežka
 Ha dže jo te Městatžko,
 Džež so mój zetkachmój
 A přeńom Molej, k přeńom Molej
 Ha žto tedém móslachmój?

Praj žto běchu přeńe Swowtška
 Raju Swowtška bojazne,
 Riž mój smoj rětzawoj
 K přeńom Molej, k přeńom Molej
 Bonazdala romadže?

Ha kaš namaj tedom běsche,
 Ha žto tedom zatžuchmoj,
 Děž sej mój wuznachmoj
 K přeńom Molej, k přeńom Molej
 Raju horcže Luboscže?

Džeha jo te rane Rětko
 Ha dže jo ton jasné Džeń,
 Džež so to spotžawo
 K přeńom Molej, k přeńom Molej
 Zo naj Zbožo rane feže.

17.

Kwalba Hole.

(Wos wot Smolera.)

Kaž so Města tžerweńa
 Tak so Hole zeleńa,
 Hola űebodž zacžpena.

Zěme, Lecže zelena
 Stoji mi kaž Měwesta
 Wěnczu pola Bowtara.

Mōdre Nebo daloke
 Žadé do nej rozpwudńe
 Stoji na - nu zepreńe.

Hola Stwitzka czichomna
 Wedra Měwu wobara
 Zoho zwobam porutža.

Smudzi, tēschi Swóntzko cze
 Khwódky přěstře na Tebe,
 Kaž Macž Džěcžo wodzi,e.

Hola swóschi: zawowaj,
 Spěwaj, praskaj, zapiskaj —
 Klintžo rětzi: poswuchaj!

Smólna Khojeza kězejata
 Prawi: Ja sém Lěkarka,
 Srebaž moje Děmaña.

Jarowcz, dzija Kóšmarja
 Přemo Khojtzkow wowaja:
 Ribó tež tu roscze;a:

„Boječe žčipacž“ kazaju
 Strowu tžornu Jahodu
 A jej' Sotru Brusniczu.

Kofu, Mochu, Paproczu,
 Pod zelenej Sawozu,
 Džiwina jo z Hospodu.

Brutzki, Watzki, Mrowitzki
 Kubwaja so na Holi
 Hola Tžowku bohaczi.

Ptaki Sawzé woziwja
 Žčěrtža, žěntža, wowaja,
 Žkrětža, kurtža, šždaja.

Pój do lěsnej Swatniczé
 Bacholo té swobodné,
 Stup do brunej Dřewiné;
 Swětne Ropot, Čžwilwaña
 Tžój Džen tudé nekaza;
 Hola mi so spodoba.

Hóńerski Spěw.

(Wós wot Koczora.)

Won! won! na Hóńtwu wesowu
 Nimrodsczé Muzojo,
 Won! won! na Holu zelenu
 Z tej Tšéľbu na Ramo.

Trara, trara, trara —

Te Róžki zaklintža

Ha Hola wotmowja:

Trara, trara, trara.

Tam Łizki, Swine, Zelené
 So z Pěhwow grabaja
 Tu lecža Sornik, Zajaczé
 Do smertnoh' Wowoja.

Hawhaw, hawhaw, hawhaw —

Te Pšéki zčowkaja

Ha Hola wotmowja:

Hawhaw, hawhaw, hawhaw.

Dziwona djerzi z nami Žné
 Po Pěsu, po Polu,
 Ha Wowoj rani do Smercže
 Tu spěschnu Dziwinu.

Prispras, restras, prispras —

Te Buschtiwe wustkaja!

Ha Hola wotmowja:

Prispras, restras, prispras.

Mi wschiteže khwalcže Hóńerstwo
 Ha Drastu zelenu,
 To kralowšte jo Remeswo
 Ha póježe na Hóńtwu.

Halo, haho, halo —
 Hatž Dów ha Horé žra!
 Ha hola wotmowja
 Halo, haho, halo!

19.

Werebina.

(Wós ze serbskoho Kwasa wot Koczora.)

Recit. So kóžda Žentwa neradži
 To Tješni, wercze khróble mi,
 Rač dère, žtóž tu nezróczi!

Spěw. Werebina rene kčejo
 Hórke nese Bwodé
 Holitžo so rene smejo
 Pod nej stoji spodé.
 Werebina wězčesche
 Holtžo budže hinajsche:
 Aw, jaw, jaw!

Chór. Aw, jaw, jaw!
 Nětko, déž mi Tžěpczu khodži
 Moja zwerowańa,
 Ledom waczé wo mne rodži
 Z Hancziczi bó Hana,
 Z Hané hórke Hanisko
 Werebinow Podomstwo;
 Aw, jaw, jaw!

Chór. Aw, jaw, jaw!
 Předé běch ji wschitkón zwoté,
 Nětk sém rozné, staré,
 Wazach za nej pže wsché Bwoté
 Nětk mi pžeje Waré;

Bred' bě Sweczjo bwoźczate
Nětk jo Drechmo mazane.

Aw, jaw, jaw!

Chór. Aw, jaw, jaw.

Žtož me wožeba, ju smudži,
Bwakam, da so smeje,
Žtož me zwesli, to ju zrudži
Tak me helsczé dřeje.

Ach wo Ludžo najlubschi,
Kak ta Žentwa pžemieni:

Aw, jaw, jaw!

Chór. Aw, jaw, jaw!

20.

Nědė Wótžko swětwo 2c.

(Wós ze serbskoho Kwasa wot Koczora.)

Recit. Nitžo reńsche hatž te Luboscze,
Děž Žentwa so jo radžiwa,
To, Tjesni, wuznaju pak ja.

Spěw. Nědė Wótžko swětwo mejach
Za wschė rane Holitžki,
Z nimi harowach so smejach,
Hatž me Luboscž pžestwori!
Nětko czichi z Radoscžu
Na tu jenu zladuju.

Chór. Aj, aj, aj!

Kak pěknaj staj wój dwaj!

Kněz ha Žemian so mi zdasche
Něženene Bacholo,

Móslitzka tak zejrawasche
 Zlétowasche wósofo;
 Nětko Perzčen jasné mi
 Wschitku Krasnoscz pžezwoczi.

Chór. Aj, aj, aj!
 Kak pěknaj staj wój dwaj!
 Dom ha Dwór ha wscho mi wzmicze,
 Jeno zo ju wobkhowam,
 Rudzo to wó newericze
 Hale Swété za nu dam
 Jako Zandzell lubuje
 Moja zwota Peńka me!

Chór. Aj, aj, aj!
 Kak pěknaj staj wój dwaj.

21.

Ztó to móšli zc.

(Spěw ze serbskoho Kwasa.)

Recit. Běsche nédé schibawe
 Bacholo serbowste,
 Ha zto ton spěwasche
 Kortzmitzeczé spodziwne?

Spěw. (Narodné Wós) Ztó to móšli, zto to wéri,
 Kak so Hóltzik k Rejam ezéri,
 :: Domach khromé Běta
 Na Skafanczé lěta ::
 Ha nej' nide, nide doscz.

Kajke su to dziwne Kuse,
 Zo tej Kortzmitzeczé kaž Huse

Hólczé pžeczé pija,
 Píwko za Łacz lija ::
 Ha nej nide, nide doscz.

Komu tajki Rhumzt so dzije,
 Zo ton Kortzmař Píwo kćzije,
 Z Kěti pžeczé plumpa
 Do Pítzele klumpa ::
 Ha nej nide, nide doscz.

Děz so Hólczé rejwacz měra
 Herczé nedom skofu czěra,
 Wetschi Benez flintzi,
 Bole Truna zěntzi ::
 Ha nej nide, nide doscz.

Ha te mwode Hólczé brěschne
 Kaž su te z tej Bóchu spěschne!
 Kaž so zahusluje,
 Kožda postakuje ::
 Ha nej nide, nide doscz.

Hopsa Ruza, stara Zuza,
 Poběž z Muzom! Žto b'dže Ruza?
 Skafaj dobrém Tróžezi
 Susod Tołet požezi ::
 Nech nej nide, nide doscz.

Wschudže Dóm, ha prózne Blaki,
 Kortzine pžeczé powne Zaki,
 Kajka jo to Ruza,
 Moja luba Ruza ::
 Ženo pžeczé Kortzine doscz!

Gzéganowa Bizczel. (Pzewozk z Tzéstoho.)

(Tzěstki Wós.)

Ach tón nasch Nan neboczički
 Bele mózesche
 Ha nam bohim Gzéganatam
 Wi cho zameltzesche;
 Móhw jo picz, móhw jo racz
 Wlechzé dzéwacz, twerdze spacz,
 Za pecz Borstow pékne Wéczé kupowacz.

Ach tón nasch Nan neboczički
 Nas nehladasche,
 Wejesche wón dziwnu Bizczel
 Nam ju nedasche;
 Dzež ho rad tzeszczachu
 Dere jomu pwaczachu
 Bórzé podziwné tam Dziw tež widzachu.

Z Kapsé wuczahné wón Bizczel,
 Wohen zadzéwa,
 Déž zapiska, wschitke Schwobé
 Z Doma wuwowa.
 Schwobé won dérbachu
 Bréki podlu bezachu,
 Potom Rabat tzerwenojté dostachu.

Déž wón zapiska na Bizczel
 Po Wsé, po Wéscze
 Gžerachu wsché wilke Wósche
 Za nim na Wéscze,
 Dérbachu wandrowacz,
 Bódla noho drépotacz,
 Naposledku do Gata pak skakotacz.

Ach té Nano nebocizki,
 Dze se Rozom daw?
 Dé budzische té tu Bizzel
 Nam wschak wotkazaw!
 Tzime nětš Zawoszczach
 Mòhli pak bocz Radoszczach
 W naschich hornich ha tež delných Wuziczach.

23.

Nasch nebo Dzéd.

(Spěw ze serbskoho Kwasa.)

Nasch nebo Dzéd ::
 Měw jo Měczu kozanu,
 Tajku wulku kosmatu,
 Tzeczikatu bramatu;
 Kure do nej nesechu
 Zwote Putki lehnechu.

Nasch nebo Dzéd ::
 Měw jo sedom Džowtżiczkow,
 Wudaw wschě na Zemanow
 Somoczanech Kniežekow;
 Wschitke z temi Putkami
 Su so schwarne wudali.

Nasch nebo Dzéd ::
 Měw jo Wòwa drewanoh'
 Tón jo duschne kormiw so,
 Měw tež tutžne Gzelatko.
 Z kimž so Zbožo woženi,
 Dziwne Wěczki nazhoni.

Bžezpolo.

(Wós wot Koczora.)

Kwětka jow, Kwětka tam,
 Kana tu, reńšcha tam,
 Ach prajcže kotru žezipacž mam?
 Holtžo tu, Holtžo tam,
 Mi prajcže kotre lubwacž mam.

Wó Holtžki mejcže
 Me wschitke reńe
 So na mne sinejcže
 Ja uecham žeńe
 Was nikať nēwacž
 Wschi chezu lubowacž.

Žkleńcža jow, Kanan tam
 Wino tu, Bwino tam,
 Ach prajcže kotre próžnicž mam?
 Wohen tu, Bwomno tam
 Mi prajcže, kotre poliwam.

Kiž Winko pija
 Tém Kané žija;
 Kiž Bwinko woja,
 Čzi Boloscž hoja
 Wscho Bachusewo
 Dobré Balzam jo.

Meja.

(Wos wot Koczora.)

Zelena ta Meja
 Serfska lesna Meja.
 Kima k ranom' Wefelu!
 Duž hotuj so té rane Holtzo,
 Hotuj so na Rejku
 Z Bacholom na Trawniku.

Dežciz budže kapacz,
 Swontzko budže sapacz,
 Bortzi Nan, ha wotradza
 Maczerka ta stara,
 Za jo powna Swara
 Peñezkow téch swětwech dla.

Miwo Nebo lube směwa so
 Ha swoje Holtzo wedže Bacholo;
 Wokow ranej Meje
 Zejrawaja Reje, —
 Gorkach Banté Rubizka.

Meja rubizkata khila so:
 Da kedzbuj, kedzbuj spěschne Bacholo!
 Za tém Wěrkom rab!
 Wona leczi! rab za Wěrkom zeleném.

Bacholo so merzasche
 Kiz tu Meju nekredže,
 Zo nej Holtzo joho
 Rejach Kralowna.

Do Kortzme duczé
 Tu Meju Ruczé

Ton Holtzik iustka
 Na sělněch Kamenach;
 Czi Hercze hudza
 Ha weslo z budza
 Ha raja rensche Bjezpolo.

Zajuskajeze, postakajeze,
 Weseleze so ranej Mwodoscze.
 Bercze Dar tej' Luboscze
 Z Ruki Holitzow.

Nédé Snehí nāndu,
 Ritzkow Róže zāndu;
 Róža Nėwinoscze
 Wětzne rana kēze.

